

O alle gij dorstigen! komt tot de wateren.

Zingen Psalm 92 : 1 en 7

Lezen: Jesaja 55

Zingen De Tien Geb. : 9

Zingen Psalm 79 : 4 en 6

Zingen Psalm 42 : 5

Zingen Psalm 81 : 11 en 12

Geliefden, het Woord van God, dat wij u willen prediken, vindt u in
Jesaja 55: 1

*O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt,
koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!*

In deze tekst vinden wij Gods nodiging tot zielsverzadiging.
Wij slaan achtereenvolgens een blik op:

- 1° Wie genodigd worden
- 2° Waartoe dezen genodigd worden

Geliefden, al is onze ziel heel anders dan ons lichaam, toch kan ook onze ziel niet zonder voedsel. Onze ziel kan niet door zichzelf leven, net zo min als ons lichaam door zichzelf kan leven. Zoals ons lichaam altijd van buitenaf gevoed moet worden met eten en drinken, zo moet ook onze ziel altijd van buitenaf gevoed worden met de spijze der ziel, waar onze ziel wel bij kan varen. Elk mens ervaart, dat hij niet alleen gelukkig kan zijn met zijn eten en drinken, zijn huis en zijn kleding, zijn familie en zijn vrienden. U kunt dat allemaal ervaren als u er zo eens een paar weken uit bent. U leeft dan soms in een prachtige omgeving wat de natuur aangaat. U zit ergens op de Veluwe, in Limburg, of in Zwitserland. U hebt alles wat uw hart begeert. De zon schijnt heerlijk, uw vrienden omringen u, eten en drinken volop. Maar dan kan er toch zo plotseling een beklemming op uw ziel komen, wanneer u naar binnen ziet, wanneer u een ogenblik met uzelf alleen zijt, dat u moet zeggen: "Ja, ik heb alles van God ontvangen."

Ik ga er nu nog vanuit, dat u het niet besteedt in de zonde; dat u daar bent op een eerlijke wijze en op een eerlijke wijze geniet van het goede, dat God ons in deze wereld gegeven heeft. Maar dan kan het toch zijn, dat u bij al dat goede ineenkrimpt onder de gedachte van: Dit heb ik nu wel, dit mag ik nu wel ontvangen, hiervan mag ik wel genieten, maar hoe staat het met mijn ziel? Lijd ik innerlijk geen honger onder al deze welvaart en al deze schoonheid? Het licht der zon, hoe heerlijk ook, spijs en drank, hoe goed het ook is dit alles in ruime mate te mogen ontvangen; het is echter geen

spijs voor onze ziel. Om vrede te hebben, echte innerlijke vrede en waarachtig geluk, hebben we iets anders nodig dan al deze tijdelijke zegeningen. We hebben vrede nodig, vrede met God; we hebben gerechtigheid nodig, dat wil zeggen, we moeten in de juiste verhouding tot God staan. Als we die vrede hebben en als we de juiste verhouding mogen vinden, die verhouding van recht en gerechtigheid, nu dan is dat een spijs voor onze ziel en die spijs genietende, kunnen we zelfs met de dichter zeggen: “Uw goedertierenheden zijn beter dan dit leven. Uw goedertierenheden zijn de spijs van mijn ziel, het zijn de genietingen van Uw nabijheid, zij zijn de verzadiging van mijn ziel.”

Nu spreekt het Woord van God op veel plaatsen van “die spijs der ziel”, waar vaak zo weinig aandacht aan besteed wordt, en zo weinig over wordt gesproken. Is het niet zo, dat we vaak veel meer en veel langer spreken over de spijs voor het lichaam? Zijn we al niet maanden van tevoren bezig om onze vakantie te plannen? Zijn we al niet dagen van tevoren bezig om voor de kost te zorgen? Maken we ons niet druk in dit leven, hoe wij en onze kinderen aan de kost zullen komen? Dit is goed, het is ook een taak die God ons gegeven heeft. Maar toch heeft Jezus gezegd: “Zoek éérst het Koninkrijk Gods.” Want wat baat het een mens, zo zijn lichaam gevoed is en zijn leven langs een zonnig pad gaat, maar hij lijdt schade aan zijn ziel? En wat schaadt het een mens, zo hij slechts, om met Salomo te spreken, een gerecht van groen moes zou hebben, maar hij heeft rust in God? Wat is belangrijker? Ach, u weet het allen. Het is belangrijker in ons hart vrede te hebben met God. Zielespijs te ontvangen, want dat is een spijs, waarvan Jezus gezegd heeft, wie die rust vindt, die vindt de rust, die er overblijft voor het volk van God. En wie van dat water drinkt, zal tot in eeuwigheid niet meer dorsten, want Mijn vlees is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk drank. Daarvan spreekt ook Jesaja in deze tekst over de verzadiging van onze ziel en hij roept ons toe: “O alle gij dorstigen!, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!”

Deze tekst is een deel van de profetie, die in de eerste plaats bestemd is voor het volk, dat terugkeert uit Babel; dat vanwege de verlating van de Heere, zeventig jaar heeft moeten zuchten in ballingschap, maar nu eindelijk door de goede hand Gods verlost is uit het gevangenhuis en weergekeerd is naar de heilige stad en het beloofde land. Maar daar vinden zij niet waar zij op gehoopt hebben. Hun kracht ontbreekt. Ook zij waren mensen, die op het aardse aangelegd waren. Het was ook voor deze mensen zo moeilijk te geloven, zonder dat zij het zagen. Immers, Jeruzalem lag in puin. Het heerlijke land, vloeiende van melk en honing, was één grote wildernis geworden. Zo zijn ze teruggekomen uit Babel en ze worden omringd door vele en velerlei vijanden. Ze vinden uiteindelijk, dat die verlossing toch maar een halve verlossing is. En ze weten geen raad met hun aankomst in het beloofde land. Ze laten onder de tegenheden hun handen slap hangen en

ze zeggen: “Het wordt toch nooit meer zoals het vroeger was. De dagen van Salomo en de dagen van David komen nooit meer terug” en als de grondvesten van het Huis des Heeren gelegd worden, dan wenen de ouden en zeggen: “O, moet dat nu de Tempel worden? Nee, dan hebben wij wat anders gezien in de dagen van onze jeugd.” Dan moet de Heere tussenbeide komen en dan zegt Hij: “Gij dwazen en blinden, weent toch niet, want de heerlijkheid van dit laatste Huis zal de heerlijkheid van het eerste ver overtreffen.” In dit laatste Huis zal de Ark, de Ark des Verbonds, de Ark van de Heere der ganse aarde worden binnengedragen. Hier zal het Evangelie in al zijn luister opgaan! Deze mensen waren zo geneigd, zich vast te klemmen aan het zichtbare en dat is een groot gevaar voor het leven van onze ziel. De Heere zal altijd zorgen, dat wij hier op aarde niets hebben om ons aan vast te klemmen, dan alleen Zijn Woord, Zijn beloften en Zijn verbond.

Ook de kerk is geen grootheid om op te bouwen. Ook de kerk is niet iets, waar je je veilig in kunt voelen, zo in de zin van onze kerk en onze dominee en ons aantal en onze waarheidszin en onze betrachting van hetgeen de Heere ons voorschrijft. Neen, geliefden, de kerk heeft maar één vastheid en één fundament, en dat is het Woord, het Woord des Heeren en als we op iets anders ons vertrouwen gaan stellen, zoals Israël, dat zijn vertrouwen wilde stellen op de tempel en op de zichtbare grootheid, dan breekt de Heere dat af. Hij wil dat we alleen op Zijn Woord zullen vertrouwen.

En nu zegt Jesaja tegen deze mensen, die zo veelszins teleurgesteld waren: “O alle gij dorstigen! komt tot de wateren.” Voor dat woordje “O” staat in de grondtekst een woord, u kunt dit ook in de kanttekening lezen, wat eigenlijk wil zeggen: O wee u, indien gij voortgaat met wenen, wee u, indien gij voortgaat met klagen over hetgeen God over u gebracht heeft. Het is een woord van waarschuwing. Maar het is ook een woord van innig medelijden. De profeet wil het teruggekeerde volk waarschuwen. O blijft daar niet zitten, blijft niet wenen over hetgeen u ontbreekt. Ik waarschuw u, ik waarschuw u dat ge wederkeert tot God, Die tot u is weergekeerd.

Dan noemt hij dit volk “dorstigen”; alle gij dorstigen; en deze dorstigen zijn ook hongerigen, want er staat verder: Komt, koopt en eet. En deze hongerigen en dorstigen zijn ook arm, want er staat: Gij die geen geld hebt, komt, koopt, zonder geld en zonder prijs.

Nu weet u wel, dat het in het natuurlijke zo is, dat honger en dorst vanzelf ontstaan en niet tegen te gaan zijn. U kunt op een gegeven moment niet zeggen: “Ik zal me eens hongerig maken,” of “Ik zal mijn dorst eens wegdoen.” Dat is een onweerstaanbare behoefte van uw lichaam als de honger u gaat kwellen, als de honger knaagt in uw leven, dan is er maar één ding, waarnaar u verlangt en dat is eten, dan moet ge brood hebben, dat is het enige. Erger is het nog met de dorst. Als de dorst ons kwelt, kunnen we die dorst niet van ons afzetten door te denken: “Ach ik heb geen dorst.” Of

net doen alsof ik geen dorst lijd. Nee, werkelijk, we hebben geen macht om deze dorst weg te doen of weg te denken. Wij voelen het diep in ons lichaam, in ons leven, er is een honger en er is een dorst en daar moet aan voldaan worden. Zo is het ook, en nog in sterker mate, met onze ziel gesteld. Er is een begeerte in het hart van een mens, die niet te onderdrukken is, die zelfs door zichzelf niet kan worden opgewekt, maar die er toch is. Dat is de algemene goedheid, de algemene genade van God, of hoe u dat ook noemen wil, het komt in ieder geval van God, waardoor God zorgt, dat een mens niet genoeg heeft aan dit tijdelijk leven.

God zal zorgen, dat er voor Hem geen vervanging is. De mensen kunnen wel denken, een surrogaat voor God gevonden te hebben, maar al die valse godsdiensten en al die dwaze stromingen en sekten, die bewijzen alleen maar, dat de mens ten diepste zonder God, en zonder godsdienst niet kan. Dat is iets, dat ingeschapen is in het hart van de mens. U moet uw “mens-zijn” verloochenen om te zeggen: “Ik heb geen behoefte aan God. Ik heb geen honger en dorst in mijn ziel. Ik leef gelukkig met mijn huis en mijn tuin.” Dan bent u de dieren gelijk geworden en zelfs dat kunt u niet, want God heeft u tot een mens gemaakt. Dat is de algemene genade, die God in het hart van een mens gelaten heeft. Er is in het leven van alle mensen een honger en een dorst naar God. Nee, ik zeg niet, dat alle mensen op dezelfde wijze naar God hongeren en dorsten, dat zult u straks horen, maar er is in het leven van alle mensen, of hij het bedekt of niet, of hij het ontkent of niet, er is in het leven van alle mensen een onweerstaanbare drang naar een hoger wezen, naar een beter geluk, dan dat deze wereld ons geven kan. En nu zegt Jesaja van al deze mensen: “O, alle gij dorstigen! komt tot de wateren.”

O zeker, er wordt wel heel wat gedaan om deze honger en dorst weg te nemen. Daar is de wereld vol van. Dat was in Jesaja's tijd ook al zo. Want in het vervolg staat: “Waarom weegt gijlieden geld uit, voor hetgeen geen brood is en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan.” Het heeft de mensheid niet aan pogingen ontbroken om gelukkig te worden en nog is men bezig om met een uiterste krachtsinspanning welvaart op aarde te brengen. Ook nu spreekt men niet alleen van “welvaart” maar ook van “welzijn”. Dat duidt er ook op, dat zelfs de wereldlijke mens beseft: Ik ben niet gelukkig met de welvaart alleen; ik moet me ook wel goed gevoelen, ik moet me in mijn welvaart kunnen vermaken. Niet alleen mijn lichaam, maar ook mijn ziel wil spijze. En dan weegt men wat geld uit voor hetgeen geen brood is. Dan heeft men wat surrogaat op de markt gebracht, als spijze voor de verzadiging van onze ziel. Ik behoef dat niet op te noemen. Dagelijks staan de kranten er vol van, wat men in de plaats van de enige, waarachtige dienst van God stelt. Maar het blijven lapmiddelen, omdat de mens door dat alles nooit tot verzadiging komt. Hij kan het niet, hij wil het ook niet, omdat hij ten diepste vervreemd is van die God, van Wie hij niet los kan komen. Want vergeet het nooit: Geen mens kan voor God bestaan, maar geen mens

kan ook ooit los komen van God. We kunnen ons ten diepste niet ontworstelen uit de hand van God, Die we diep in onze ziel van nature haten. En dat is dan ook tegelijk onze nood! Vandaar die brallende, die duivelse, die satanische haat tegen de oplossing, die God gegeven heeft in Zijn Woord. Vandaar dat innerlijk verzet in zo vele kerken tegen de enige Weg in het bloed van de Heere Jezus Christus. Vandaar die geslepen aanvallen van de vorst der duisternis op die geheel enige Weg, om dat enige redmiddel voor ons oog te verbergen, opdat we niet meer de gerechtigheid van Jezus Christus zouden zien, maar ons verlaten zouden op iets anders, dan wat God gegeven heeft tot spijze voor onze ziel. Maar het resultaat van dat kopen, van al die vreemde waar, die de Bijbel ons niet biedt, die God ons niet aanbiedt; het resultaat daarvan is, dat de honger van de mensheid van deze eeuw, van dit geslacht, al maar sterker wordt en dat we geen verzadiging vinden in ons huis vol met geslachte beesten, maar dat de twist in deze wereld toeneemt. We verstaan elkaar niet, we leven langs elkaar heen, we leven op onszelf. En dat heeft ook de welvaart zonder welzijn meegebracht, waardoor de mens steeds egoïstischer wordt, steeds meer op zichzelf wordt teruggeworpen, steeds meer de taal van Kaïn spreekt: “Ben ik mijns broeders hoeder?” Laten we maar allemaal voor onszelf zorgen. En zo worden we steeds armer en steeds eenzamer en steeds ongelukkiger.

Nu zegt Jesaja: “O, alle gij dorstigen! komt tot de wateren en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld.” Hij nodigt te komen tot “de wateren”. De wateren, dat zijn in de Bijbel de genadestromen uit God, uit Jezus Christus. De Heere zegt tot die vrouw bij de put in Sichar: “Wie van dit water drinkt, dat Ik hem geven zal, die zal tot in eeuwigheid niet meer dorsten.” En op een andere plaats: “Wie in Mij gelooft, stromen des levende waters zullen uit zijn buik vloeien.”

Als Jesaja zegt: “Komt tot de wateren,” dan betekent dat: “Komt tot de Heere, komt tot Zijn genade, komt tot Jezus Christus, Die Hij gegeven heeft als een Verlosser van uw ziel.” Het zijn alle dorstigen, die daartoe genodigd worden. O, ik weet wel, willen we daadwerkelijk onze schreden richten naar de voeten van Hem, Die de bron is in Bethlehems poort, dan zal de natuurlijke dorst, die het leven van alle mensen eigen is, op zulk een wijze in ons leven door de Heilige Geest veranderd worden, dat het niet meer een onbestemde dorst is tot een onbekende God, maar dat het door de aangrijping van de Heilige Geest, of anders gezegd, door de wederbarende arbeid van de Heilige Geest, een bestemde dorst is geworden. Een dorst, waarvan wij weten, dat de oorzaak ligt in de scheiding met God. O, ik zeg niet, dat de andere dorstigen niet genodigd worden. Er gaat vanmorgen niemand de kerk uit, of Jezus Christus heeft u op de schouder getikt. Hij heeft vóór u gestaan en heeft u recht in het aangezicht gezien en Hij heeft gezegd: “Ik bedoel u.” Niemand gaat de kerk uit of God heeft u vanmorgen geroepen! Maar ik zeg ook, indien u komt, zo moet die dorst in uw ziel niet slechts een onbestemde dorst zijn naar een onbekende God, maar zo moet

die dorst zijn een dorst naar gerechtigheid, een dorst naar de gemeenschap met God. En zie, dit is het wonder, dat de Heilige Geest werkt in de harten van degenen, die Hij uit de duisternis tot het Leven brengt. Wat onbestemd is in het leven van de natuurlijke mens, dat laat de Heilige Geest ons duidelijk en klaar zien, wanneer Hij ons de “scheiding” ontdekt, die door onze zonden gekomen is en wanneer wij met de dichter van Psalm 42 gaan belijden: “Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, also schreeuwt mijn ziel tot U, o God.” Nu, dat is die bestemde dorst! Dan weet ik het: De oorzaak van mijn honger en kommer, de oorzaak van mijn ziele dorst is de verbreking van de band met God. Dan bekennen wij het: Wij hebben God op het hoogst misdaan, wij zijn van het heilspoor afgegaan, ja wij en onze vaders tevens. Inzonderheid is dat een dorst die door ons niet weg te denken is, niet weg te dringen is.

Nochtans zit in deze “dorst,” als zodanig, ook het leven niet.

Ik weet dat er zijn mensen, die op een ziekelijke wijze deze dorst willen koesteren en aan de gang willen houden en dit het kenmerk vinden van het echte, wanneer de mens hongert en wanneer de mens dorst. Aan de andere kant weet ik ook, dat je duizendmaal gelukkiger bent om je ganse leven te hongeren en te dorsten naar God, dan met wat valse godsdienst en met wat ijdele illusies en met wat hooggestemde lofzangen als een vijand van God voort te leven, om straks voor eeuwig bedrogen uit te komen. O, ik zeg duizendmaal gelukkiger, je ganse leven niet verder te komen dan het hongeren en het dorsten. Maar ik zeg, met even zoveel nadruk, dat honger en dorst op zichzelf “het leven” niet is. Het is juist het gebrek aan leven, het gebrek aan gemeenschap met God. Nee, als we waarlijk hongerig en dorstig zijn, mogen we ons daar geen rust in aanmeten en mogen we ons daarin niet veilig stellen en mogen we ons door wat mensen niet laten wijsmaken, dat dit toch wel de ware genieting zal zijn; zo ongeveer alles wat er op de wereld te verkrijgen is. Neen, als er werkelijk zo’n honger en dorst is in onze ziel; dan zegt de Heere door de mond van Jesaja: ”O, alle gij dorstigen, komt!” Dat wil zeggen, komt van de plaats waar ge nu zijt, komt tot de wateren, komt tot Mij. Want het is toch zo, een echte dorstige, die heeft toch maar één begeerte, en dat is niet om zo lang mogelijk dorstig te mogen zijn, maar dat is om te mogen drinken! Daar heeft hij op het laatst □ naarmate de dorst toeneemt □ alles voor over. Alles, al zou je hem geld en goud, al zou je hem parels en diamanten aanbieden, als hij geen water krijgt, dan heeft hij geen leven. Zo is het in het natuurlijke, maar zo is het ook in het geestelijke leven. Al zou je tegen zo iemand zeggen: “Je zult niet verloren gaan, je zult zeker in de hemel komen,” dan zou hij nog zeggen: “Ach wat zegt mij de “hemel”, wat zegt me “het niet verloren gaan”, als ik daar God niet zal vinden, als daar mijn ziel niet vervuld wordt van Gods gunst? Dit is mijn honger en dit is mijn dorst, dat ik God niet vind, dat ik Hem niet zie, dat ik me niet geborgen weet in het holle van Zijn hand, onder de schaduw van Zijn vleugelen.” Kom, geliefden, gaat het u daarom in uw leven? Want o, er

zijn wat mensen, die op een koopje willen zalig worden. Die alleen bezig zijn met wat godsdienstige verrichtingen, hemelzoekers, die zich verder om God en Zijn dienst niet bekommeren. Maar dit is het kenmerk van het ware, mijn ziel dorst naar God, naar de levende God, naar de wateren des levens. Ach, we behoeven geen onderscheid te maken tussen God en Zijn weldaden, tussen Christus en Zijn zegeningen, want er is geen onderscheid tussen al de beloftenissen van God, want die zijn in Christus Jezus “ja en amen”. Dat wil heel eenvoudig zeggen, alle spijs des Hemels is smakeloos, indien ik ze niet krijg uit de hand van Jezus Christus. Alle verlossing is ten ene male ontoereikend, indien zij niet gesproken wordt door de lippen van mijn gezegende Borg en Zaligmaker. Alle woorden Gods zijn als spijs zonder smaak, indien zij niet uit de mond van God komen; dat wil zeggen, indien zij niet aan mijn hart worden toegepast door God de Heilige Geest en ik het met de dichter zeggen kan: “Ik heb het zelf uit de mond van God gehoord.” Neen, dan rapen we niet zo te hooi en te gras wat tekstjes bij elkaar, waardoor de mensen moeten geloven, dat we toch ook “veranderde mensen” zijn, maar dan staan we op dat Woord, als op een rots in de branding. En al zou dan de duivel met al zijn helpers zeggen: “Gij hebt geen heil bij God,” dan zeggen we: “Heere, Gij hebt het zelf tot mijn ziel gezegd. In de ure, dat mijn dorst onlesbaar was, toen mijn ziel van alle steunsels werd afgewrikt, toen ik neerzank in de diepte en er geen helper was, toen hebt Gij mijn pad gekend. Toen hebt Gij mij opgevangen in de armen van Uw genade en toen hebt Gij mijn ziel vertroost met Uw goddelijke beloftenissen.” O, daar kan de duivel aan schudden, daar kan de dood aan schudden, daar kan de hele wereld tegenop komen, maar als die Geest getuigt met onze geest, dat we kinderen van God zijn; wie zal dan beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het die rechtvaardig maakt, wie is het die verdoemt? Daarom: Komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt, koopt en eet. Drie dingen zijn er dus die Jesaja zegt: namelijk komen, kopen en eten. In de eerste plaats: “Gij die geen geld hebt, komt!” Dit is het waarachtige werk van de Heilige Geest, wanneer een dorstige het Woord van Christus, wat hier staat hoort: Komt! Dat duidt dus op de afstand, die overbrugd moet worden tussen ons en Hem. De scheiding, die er gekomen is. Maar nu zegt Jesaja tegen deze dorstigen: Komt, blijft niet langer op uzelf: Hij roept: “Komt!” Let hierop; hij røept: Komt. De Heere zou de Zijnen ook met geweld van de plaats, waar zij verkeren in hun natuurstaat, kunnen trekken, kunnen slepen naar de plaats van de verlossing, naar het Kruis van Golgotha. Maar dat doet de Heere niet. Ach, dat is een wonderlijk werk. Ik zeg weleens tegen de jongens en meisjes: Je hoeft echt niet bang te zijn om bekeerd te worden. Bekeren is niet iets tegen je, dat is niet iets zo van: O, nu dat ook nog. Ik zou zo graag dit doen en nu komt God en moet ik dat doen.

Neen geliefden, het is een zeer zoete werking van de Heilige Geest. Het is een innemen van het hart. Het is een door Gods liefde inwinnen van

al onze genegenheden, waarvan de bruid zegt: “Trek mij en wij zullen u nalopen.” Als die trekkende kracht van Gods Geest in onze ziel komt, dan overwint de Heere ook alle weerstand in ons leven. Hij doet ons de dood in de zonde zien en Hij doet ons het leven in de gerechtigheid zien. En dan komen we! Het is dan ook veelmeer een trekken, dan een duwen. Het is een trekken met koorden van liefde. Ja, zo heeft Hoséa gezegd: “Ik zal ze lokken.” Zo doet God ook! Lokken, dat doe je met iets lekkers, met iets goeds. Zo lokken we een dier. Welnu, zo lokt God de Zijnen. Hij lokt de Zijnen met Zijn liefde en met Zijn genade. Hij stelt ze de voortreffelijkheden van Zijn wet en Zijn dienst voor. Hij zegt: “Kijk nu eens wat je bent zonder Mij en kijk nu eens wat Ik je bied, indien je tot Mij komt.” Hij verlicht onze ogen, zodat we “het ware leven” gaan zien, en dan gaan we kiezen, dan gaan we kiezen met Mozes. Al hebben we het dan prachtig en goed in het paleis van Farao. Dan gaan we toch met Ruth kiezen, ook al keert Orpa terug tot haar volk en tot haar goden, dan gaan we toch kiezen, door de liefde gedrongen, bewogen door de goedertierenheid Gods. Eenzaam, hulpeloos en ellendig in de staat, waarin we van nature gezonken liggen, maar gelokt door het licht van het Evangelie; door de waarheid, die van de lippen van God komt.

Ten tweede horen we Jesaja zeggen: Komt dan, koopt! Ja maar, Jesaja heeft toch gezegd: en gij die geen geld hebt, hoe kun je nu spreken over kopen als er geen geld is? Kopen kun je toch alleen doen, wanneer je geld uitweegt? Kopen, dat is toch ruilen? Ik geef mijn geld en dan krijg ik de waren. Ze zijn mijn eigendom geworden, want het geld is door mij aan die ander gegeven. Dàt is zijn eigendom geworden. Hoe kan nu toch Jesaja zeggen: Komt, “koopt,” als iemand geen geld heeft? Ja, daar ligt toch wel een heerlijke verborgenheid in en wel deze: Kijk het is waar, wat we van God verkrijgen, vrede, gerechtigheid, heiligheid en eeuwige gelukzaligheid, dat krijgen we “om niet”, dat krijgen we gratis, dat krijgen we uit genade, maar niettemin is het tòch zo, dat het ons eigendom wordt, als hadden we zelf voor al onze zonden aan God de volle losprijs betaald. Ik zeg dit met alle nadruk, opdat we niet in een andere strik des duivels zouden vallen namelijk, wanneer we iets “om niet” gekregen hebben, dat we ons dan altijd schuldenaar blijven voelen aan degene, van wie we het ontvangen hebben. Ja, die man heeft ons wel geholpen, maar we hebben hem er nooit iets voor terug kunnen doen. Dat blijft ons altijd een gevoel van verplichting geven aan onze weldoener. En zo is het bij sommigen van Gods kinderen, ja, ook bij heel veel van Gods kinderen, als een strik van de duivel geworden. Als we eenmaal iets van de verlossing geproefd hebben in onze ziel en de genade Gods ons deel geworden is en we op die genade ons vertrouwen hebben mogen stellen, en wij er onze steun en sterkte in gevonden hebben, dan gebeurt het soms na enkele weken of maanden, dat we gaan twijfelen aan de waarheid van de genade van God. Waarom? Omdat we ons niet in het waarachtige leven der dankbaarheid tot God begeben, gelijk Hij waardig is. En dan menen we

heimelijk – en dat moeten we goed onderscheiden dan menen we heimelijk, dat onze “dankbaarheid” afbetaling is van onze verlossing. En omdat we dan niet genoeg dankbaarheid betalen, menen we dat daarmee de verlossing teniet gedaan is. Maar geliefden, op deze wijze zijn we bezig, met alle goede bedoelingen, om de genade teniet te doen. En daarom zegt de profeet: “Koopt!” Gij krijgt de verlossing om niet, en gij krijgt hem in eigendom. Natuurlijk wel zo, en dat behoef ik er toch niet bij te zeggen – dat vanwege die goddelijke verlossing ons hele leven in het leven der dankbaarheid vlekkeloos zou moeten zijn. Dat zeg ik er natuurlijk en ten overvloede bij; dat we in zekere zin eeuwig schuldenaar zullen blijven aan vrije genade, dat geef ik ieder graag gewonnen; dat geloof ik van harte. Als u het maar niet zo ziet, dat bij gebrek aan die dankbaarheid, zolang we hier in de wereld leven, ook daarmee de verlossing teniet gedaan zou worden. Want die verlossing wordt gekocht, die wordt wettig ons eigendom. Niet dat er geen prijs voor betaald is. O ja, de prijs van onze verlossing is het dierbaar bloed van het onbevlekt en onbestraffelijk Lam. Daar is een onschatbare prijs voor betaald. Noch door goud, noch door zilver verlost, maar door de prijs van het bloed van Gods enige Izaäk. Ik weet, als ons oog daarop gevestigd wordt en we het “waarom” en het “hoe” van onze verlossing gaan aanschouwen en de Heilige Geest ons bij de hand neemt en ons inleidt in de prijs door God gegeven en we inblikken mogen in het Vaderhart, waar Hij uit Zijn eeuwig welbehagen Zijn enige Zoon overgaf, dan blijft er geen geest meer in ons over. Als we met Scheba's koningin het zitten Zijner dienaren en het staan Zijner knechten mogen zien en de opgang, waarmee Hij opgaat in het Huis des Heeren, wanneer we ons zo mogen neerbuigen voor Hem, Die meerder is dan Salomo, dan roepen we het uit: “De helft is mij niet aangezegd!” O, daar is een prijs voor betaald, daar is een losprijs voor aangebracht, die meer is dan duizend werelden en die meer is dan het bloed van alle mensenkinderen tezamen, want het is het bloed van de Zoon van God, waarmee alleen verzoening voor onze zonden gedaan kon worden, omdat de zonden tegen de hoogste Majesteit bedreven ook alleen teniet gedaan konden worden, door de gerechtigheid, door de hoogste Majesteit teweeggebracht. Nu is die prijs dan ook zo volmaakt dat, daar God die verlossing geeft uit louter genade, zelfs onze dankbaarheid geen afbetaling hoeft te zijn. O, ik zeg dit maar, opdat we te vaster op Gods genade zouden staan en opdat we Gods trouw niet zouden afwegen naar de prijs van onze dankbaarheid en opdat we toch weer niet door een achterdeurtje zouden binnenhalen, wat we door de voordeur hebben uitgeworpen, namelijk het zalig worden “door de werken der wet”. Want ik geef u de verzekering, dat onze ziel hierin dikwijls verstrikt zit en dat we menigmaal eerder kijken op hetgeen wij voor God gepresteerd hebben, dan dat we zien op hetgeen Hij voor ons gedaan heeft. Maar als we in ons hart blikken hoe noodzakelijk het is, dat we gedurig zien wie wij voor God zijn, dan zullen we, zolang we in dit leven zijn, altijd tekort komen. Want ook onze dankbaarheid is maar

“stukwerk” en vanuit onze dankbaarheid leren we ook gedurig onze ellende kennen en bidden wij: “Vergeef ons onze zonden, neem weg al onze ongerechtigheid,” en doet het ons met de apostel Paulus uitroepen: Ik ellendig mens, wanneer zal er een eind aan komen? Wanneer zal ik God volmaakt kunnen prijzen? Wanneer zal ik voor Hem kunnen leven “zonder zonden?” Komt, koopt dan en eet. Wanneer dan ook die Wateren, dat Brood des levens ons eigendom geworden zijn, door de koop des geloofs, de koop om niet, wanneer we het eens worden met God, om zonder één onzer deugden, niettegenstaande onze overblijvende verdorvenheid weer een kind van God te worden, alleen omdat Jezus Christus door God verlaten is, ik zeg, wanneer we het daarover met God eens worden, dan zegt Jesaja daarbij:

“En eet.” Het is niet genoeg, dat we die spijs zien, dat die spijs ons aangeboden wordt. Maar eet, maak er gebruik van, stel er uw hart op, laat uw ziel er zich in verlustigen, profiteer ervan, geniet ervan. Want door te eten wordt de spijs één met mijn lichaam. Door te eten wordt mijn honger en door te drinken wordt mijn dorst weggenomen, en wordt mijn lichaam verzadigd.

Zo is het ook met onze ziel. Jezus zegt: “Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven, want Mijn vlees is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk drank.” Wat is dat, zult u zeggen, het vlees en bloed van de Heere Jezus te eten en te drinken? O, dat wordt zichtbaar gedaan aan het Heilig Avondmaal, maar het is niet beperkt tot alleen het eten van het brood en het drinken van de wijn. Bij lange na niet. Eénworden met Christus, dat is van onze kant ons verlaten op Hem. Van onze kant Gods weg met ons goedkeuren. Van onze kant een genoeg nemen in die eeuwige borgtocht. Van onze kant zeggen: “Heere, als ik dan U heb, o Heere mijn, Zou dan iets anders mijn God zijn? Zou ik ergens groot of te kleine, een God hebben dan U allene?” Dat is dat verzadigd worden, dat is eten, dat is je laten drijven, je laten neerzinken, je geborgen weten in de schuilplaats van de Allerhoogste. Dat is genieten van de verlossing, waar de dichter van gezongen heeft en wij nu samen zingen, eer we met een kort woord eindigen, uit Psalm 42 het 5e vers:

Maar de Heer zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied;
'k Zal Zijn lof zelfs in de nacht
Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog' treffen
Tot den God mijns levens heffen.

En dan zegt Jesaja tenslotte nog: “Wat” er gekocht moet worden; wat er gegeten en gedronken moet worden. In het begin zegt hij: “Komt tot de

wateren,” en aan het eind zegt hij: “Komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk.” Dus water, wijn en melk worden hier in de tekst genoemd. Water, ach, wij westerlingen weten nauwelijks, dat water kostelijker is dan goud. Water voor de dorstige, voor de oosterling die in de woestijn ronddwaalt. Water in een land, verzengd door zomerzonnevuur. Ik heb het meegemaakt onder de felle loodrecht boven je hoofd staande zon, dat je meer dan een liter water per uur kunt drinken, dat je op een dag wel 15 liter water kunt drinken. Dat is voor ons onbegrijpelijk, maar het is waar. Je kunt, als je een reis gemaakt hebt door de brandende zon, in een droog klimaat, dan kun je 6 à 7 glazen water achter elkaar zomaar opdrinken en een half uur later kun je het weer, onbegrijpelijk. Een ezel, een klein dier kan 4 emmers water achterelkaar opdrinken. Een kameel kan 100 liter water in één keer opdrinken, onbegrijpelijk. Maar dat is te begrijpen, als je in dat oosterse land leeft, wanneer je lichaam als het ware uitgedroogd is en alles wat in je is, smacht naar water. Welnu, zo is het ook in het geestelijke, als onze ziel waarlijk door de Heilige Geest onderwezen is in wat nodig is om te leven en we buiten God niet meer kunnen en dat de drang naar de gemeenschap zo sterk wordt, dat we het uitroepen: “Geef me Jezus, of ik sterf; want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf.” Wat dan water is, wat dan Gods toezeggingen zijn, wat dan de beloftenissen zijn die van Zijn lippen komen, welke waarde dan het Woord van God heeft, het kan mij, ofschoon ik alles mis, geliefden, door Zijne smaak en hart en zinnen strelen. En dan wordt er verder genoemd: wijn. Want het Woord van God, het leven uit God, is niet alleen als water, wat onze dorstige zielen het leven geeft, maar het is ook als wijn, als een beeld van de vreugde, van de blijdschap. De dienst van God maakt echt gelukkig, maakt innerlijk blij, maakt hartelijk verheugd. Laat je nooit wijsmaken door mensen die het spoor der gerechtigheid bijster zijn, dat het waarachtige leven met God alleen maar zou bestaan uit wat nare bekommernis, in wat ach en wee, in wat geklaag en gekerm. Laat je dat nooit wijsmaken. En ik zeg het nogmaals, opdat er geen wanbegrip over zal zijn: O, ik acht die mensen, die waarlijk naar God hongeren en dorsten, zuchten en wenen, honderdduizend maal gelukkiger – ik zeg het met klem – dan al degenen, die vrolijk zijn, zonder dat zij God kennen en nooit aan de breuk tussen God en hun ziel ontdekt zijn. Maar ik zeg ook met nadruk, dat dat wenend over de aarde gaan, dat zoeken, dat hongeren, dat dorsten, dat bedroefd zijn, dat zich ellendig weten, dat zich gescheiden van God gevoelen, niet een “staat” is, waar God toe oproept. Neen! De Heere zegt: “Ik ben gekomen, opdat Mijn schapen het leven en opdat zij overvloed zouden hebben.” Daarna moet ge staan. Dit is een kenmerk van het waarachtige leven, dat we verzadigd worden, dat we vreugde in God hebben, dat we blijdschap hebben in de Heere; dat we, nadat het offer op het altaar geslacht is, rondom Gods altaar gaan met een stem van vreugdegezang en lof onder de feesthoudende menigte. O, wie zingt er nog Gode lofpsalmen in het midden van de nacht?

Wie is er tevreden met het offer dat God gebracht heeft in Zijn Zoon Jezus Christus? Wie durft te zeggen: “Bezwijkt dan ooit in bitt're smart of bange nood mijn vlees en hart, zo zult Gij zijn voor mijn gemoed: mijn rots, mijn deel, mijn eeuwig goed.” Ja, die zingen zelfs Zijn lof in de nacht, omdat zij Hem verwachten! Dat is die wijn, “dat is dat blijdschap hebben”, meer dan ten tijde als der goddelozen koren en most vermenigvuldigd worden. O nee, daar behoef je niet voor in een paleis te wonen, daar behoef je zelfs geen gezond lichaam voor te hebben, daar mogen soms de ziek- en sterfbedden van de vromen van getuigen, die de Heere verwachten. Wat blijdschap smaakt mijn ziel, wanneer ik voor U kniel, in het huis, dat Gij U hebt gesticht. Dan kunnen we met de last van zonden en plagen toch vrolijk zijn, ziende op den overste Leidsman en Voleinder van het geloof Jezus, Die om de vreugde Hem voorgesteld, het kruis heeft verdragen en de schande heeft veracht. Dan hebben we aan God genoeg, dat is de wijn. En dan staat er: Melk, zonder prijs, wijn en melk. U weet, als de Heere het land Kanaän aan Zijn volk wil voorstellen als een rijk land, dan zegt Hij: Het is een land, vloeiende van melk en honing. Dat was spreekwoordelijk. De honing wijst op het aangename, op het zoete, op de spijs, op het goede dat de Heere daarboven doet. En de melk wijst op de beesten, op het vlees, op het gras, op de rijkdom die de Heere laat groeien in het beloofde land. De bergen en heuvelen zullen van melk en van zoete wijn druipen, zegt de Heere; dat wil zeggen, die kudde zullen zo talrijk zijn tegen de glooiende heuvels van Palestina, dat er een overvloed zal zijn van vlees en er zal een overvloed zijn van melk, omdat er een overvloed is van gras. Nu, als de Heere zegt: Komt en koopt nu die melk, dan wil dat zeggen: Leeft dan van de spijs, die Ik in het beloofde land doe groeien. Het is een rijke spijs, het is een voedzame spijs. Het is een spijs voor klein en groot. De kleinste zuigeling leeft bij de melk en zelfs de oude grijsaard kan nog leven van de melk. Nu, zegt de Heere, gebruikt dan deze spijs, drinkt daarvan, geniet daarvan en als u het dan alles samenvat, dan weet ik het niet beter te zeggen als èn water èn wijn èn melk, het zijn de zegeningen van de Drieënige God. Het is de liefde des Vaders waarmee hij hongerigen en dorstigen roept in het land hunner vreemdelingschap. Het is het bloed van de Heere Jezus Christus, dat Hij gaf, opdat zondaren zullen zalig worden en het is de zoete trekking van de Heilige Geest, Die niet zal rusten, eer Hij ons in het beloofde land heeft binnengebracht. En waar we verzadigd met Zijn beeld zullen opwaken! Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.